

Lời mẹ ru

Mother's Lullaby

Trịnh Công Sơn
Arr. W. Hickox (Minh Tâm), 2026.10.24

Andante mesto e molto espressivo, con rubato ♩ = 74 *rit.*.....

p

1. Lời
2. Lời

a tempo

A A F#m A7 D E7 A7

5

mẹ ru con đến những khu vườn Ru con trưa
mẹ ru như tiếng hát trên trời ru con ru

mp

E7 A F#m E7

9

năng i i a Trong mộng cười ngon Ru mộng con
mãi i i a Nên người mẹ vui Ru Ru bạc tóc

Bm A A E A E7 E7 A

14

thơm lời mẹ ru con nghe ra nỗi niềm Ru
thôi Đời mẹ ru con mây kia cũng buồn Nèn

19 F#m D A E7 A F#m A E7

con nghiêng nghiêng nằm con ngủ giấc tròn cho mẹ ngồi
mây xa đường trần con ngủ giấc hồng cho mẹ tròn

rit. a tempo

24 A A A F#m

trông. Thuở mẹ ru mẹ ru con
lưng.

29 E7 A/E A

ngủ Con ngủ trên mây con ngủ trên

Bm E7 A

33

mây Tiếng khóc ban đầu ban đầu còn

Bm E7 A E rit.

37 E7

đầu còn đau còn đau. Lời Rồi

3

a tempo

41 A F#m A7 D E7 A7

mẹ ru đêm vắng ngón tay hồng Ru con khôn
một mai con đã lớn khôn rồi con con thôi thơ

45 E7 A F#m

lớn i i a con Rộng Rộng Tiên con
ấu i I a con Mẹ rời thật mau con Mẹ

49

ngủ cho yên Một đời ru con nên
rời chiêm bao bao Đời ru con con bao

53 A F#m D

mắt ưu phiền đôi khi cũng ưu phiền con
lâu mọi mòn Nên lâu cũng mọi mòn con
Bây

57

ngủ giấc hiễn Mưa nhỏ ngoài đêm
giờ mẹ năm Lá đổ ngoài sân.

61

A A7 D A/E

Lá 3 đổ ngoài sân Lá 3 đổ ngoài sân để

rit.

66

rit. E7 A A *rit.*

ru mẹ ngủ. ngủ. 2.Lời

p *p*

71

p

Lời mẹ ru

Trịnh Công Sơn

1. Lời mẹ ru con đến những khu vườn Ru con trưa nắng i i a Trong mộng cười ngon Ru mộng con thơm lời mẹ ru con nghe ra nỗi niềm Ru con nghiêng nghiêng nằm con ngủ giấc tròn cho mẹ ngồi trông.

Thờ mẹ ru mẹ ru con ngủ Con ngủ trên mây con ngủ trên mây Tiếng khóc ban đầu ban đầu còn đau còn đau còn đau.

Lời mẹ ru đêm vắng ngón tay hồng Ru con khôn lớn a con Rong Rong Tiên con ngủ cho yên Một đời ru con nên mắt ưu phiền đôi khi cũng ưu phiền con ngủ giấc hiền Mưa nhỏ ngoài đêm lá đỏ ngoài sân Lá đỏ ngoài sân để ru mẹ ngủ.

2. Lời mẹ ru như tiếng hát trên trời ru con ru mãi i i a Nên người mẹ vui Ru bạc tóc thời Đời mẹ ru con mây kia cũng buồn Nên mây xa đường trần con ngủ giấc hồng cho mẹ tròn lưng.

Thờ mẹ ru mẹ ru con ngủ Con ngủ trên mây con ngủ trên mây Tiếng khóc ban đầu ban đầu còn đau còn đau còn đau.

Rồi một mai con đã lớn khôn rồi con thôi thơ ấu i i a Mẹ rời thật mau Mẹ rời chiêm bao Đời mẹ ru con bao lâu mỗi morn Nên lâu cũng mỗi morn Bây giờ mẹ nằm Lá đỏ ngoài sân.

Mother's Lullaby

Trịnh Công Sơn

1. A mother's lullaby carries her child to distant gardens, Rocking the child through the sunny noon (i, i, a) Smiling sweetly in dreams. May your dreams be fragrant with your mother's lullaby, So that in its sound you may hear the feelings of her heart. She rocks you gently as you lie there, Sleep soundly, my child, while Mother sits and watches over you.

When Mother rocked you, rocked you to sleep, You slept upon the clouds, you slept upon the clouds. That first cry, that very first cry, still carried pain—Still pain, still pain. A mother's lullaby in the quiet night, her rosy fingers Rocking you as you grow (a) Child of the Dragon and the Fairy, sleep peacefully.

A lifetime spent rocking you has brought sorrow to her eyes, At times, sorrow too. Sleep your gentle sleep. Soft rain falls outside in the night, Leaves fall in the courtyard, Leaves fall in the courtyard, as though to lull Mother to sleep.

2. A mother's lullaby is like a song from heaven, Rocking you, rocking you forever (i, i, a) — As you grow into adulthood, Mother rejoices. Her hair turns silver. A mother spends her whole life rocking her child; even the clouds grow sad, And drift far from this earthly road. Sleep your rosy dream, my child, so Mother may finally rest her back.

When Mother rocked you, rocked you to sleep, You slept upon the clouds, you slept upon the clouds. That first cry, that very first cry, still carried pain—Still pain, still pain.

Then one day, when you have grown, When childhood has passed Mother leaves so quickly, Mother leaves the dream behind. A lifetime of rocking her child has left Mother weary, Weary after so many long years. And now Mother lies still, while leaves fall in the courtyard.